

Ἄερα κί' ἄνεσιν ζητῶ
κί' εἰς Μεσολόγγιον πετῶ.

Καὶ λοιπὸν ἰστὸ Μεσολόγγι, τὴν φιλιτάτην μας πατρίδα,
ἃς συνέλθωμεν ὀλίγον ἐκ τῶν κόπων καὶ τοῦ βάρους,
ἃς ρεμβάζωμεν σ' ἐκείνην τὴν ἀθάνατον Τ ο υ ρ λ ῖ δ α
καὶ ἃς τρώγωμεν ἀπλήστως αὐγοτάραχα καὶ σπάρους.
Τὸ ἀδύνατόν μου σῶμα καιρὸς εἶναι ν' ἀναπαύσω
κί' ἐκεῖ μόνος ἐλευθέρως μὲ τὰ πάθη μου νὰ κλαύσω.

Ἐξηντηλήθην τόσον χρόνον τὰ τοῦ κράτους ἐξοδεύων,
ἔξηντηλήθην τόσον χρόνον νέους φόρους μελετῶν,
ἔξηντηλήθην γράφων ἄρθρα, ἔξηντηλήθην ρητορεύων
καὶ σκεπτόμενος ἀπαύστως διὰ στόλον καὶ στρατόν.
Κί' ἤδη πλέον ἀπαυδήσας ἐκ τῶν κόπων μου προώρως,
θέλω κάπου νὰ σταθμεύσω ὡς ἀλήτης ὀδοιπόρος.

Ὅσους ἔθρεψα ὡς τώρα μὲ κτυποῦν μετὰ μανίας...
ἀντὶ μάννα μὲ ποτίζουν οἱ ἀγνώμονες χολήν,
μετὰ τρία ὄλα ἔτη διοικήσεως σπανίας
μόλις εἴκοσι ὡς φίλοι μ' ἀπομένουν ἰστὴν βουλήν.
Μόλις εἴκοσι! τί λέγω;... κί' ὅμως εἴκοσ' εἶναι μόλις!
Ὁ Λομβάρδε, τί ἀγορία μᾶς ἠφάνισε πανώλης!

Φεῦ! κατόπιν τόσων ἔργων, τόσων κόπων σου ἀτρώτων,
ποῖα τύχη, ποῖον μέλλον ἐτοιμάζεται εἰς σέ!..
ὄλοι βάζουν ἰστὸ σημάδι τὸν θαυμασιόν σου μύτον
κί' ὁ θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ μὴ σ' ἰδῶ ἰστὸν Μενδρεσέ!
Πῶς κατήντησες, καυμένε, πῶς κατήντησα κί' ἐγώ...
οὔτε κἂν μὲ τὸν Σταμούλην ὄπως πρὶν δὲν κυνηγῶ.

Ποῖος ὄνειρον τοιοῦτον φρικωδέστατον πιστεύει;
εἰμ' ἐγὼ αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ κυρίαρχος τῆς χθῆς;
καὶ λοιπὸν ὁ Δεληγιάννης ἀληθῶς πρωθυπουργεύει;
δὲν ἔμπορῶ νὰ τὸ πιστεύσω κί' ὅμως εἶναι ἀληθές.
Καὶ δὲν φθάνει οὔτος μόνον ὁ ἀντίπαλος, ἀλλ' ὅμως
ἔξεφύτρωσε ἰστὴ μέση φοβερός κί' ὁ Οἰκονόμος.

Ὁ βαβαὶ τοῦ τρισαθλίου! ἃς μουντζώσωμεν τὸ κράτος
κί' ἐνῶ πάντες θὰ ἐλέγχουν τὴν διοίκησίν μου ὄλην,
ἰστὸ γλυκὺ μου Μεσολόγγι ὡς Ῥωμαῖος Κιγκινάτος
τοὺς ἀγροὺς θὰ σκάπτω μόνος μὲ τὸν θεῖον Ἀποστόλην.
Ἔγια μόλα, ἔγια λέσσα!.. χαιρετε, βουνά καὶ λόγγοι
καὶ ὁ νέος Καῖσαρ φθάνει ἀφανῆς ἰστὸ Μεσολόγγι.